For det første dette: Lovgivningen bør følge med i Udviklingen
Har Opfattelsen af Kvinden i de senere Aar forandret sig saale
at hun af alle normale Mennesker betragtes som et Manden
fuldtud jævnbyrdigt Væsen, saa er det meningsløst og kan kun
ikke skadeligt fremdeles at fastholde en Række af Lovparagraf
hvorudfra en helt anden Opfattelse lyser – den nemlig, at Kvin
er et Manden underlegent Væsen, der maa styres og ledes af
ham, og som man ikke kan paalægge Ansvar.
For det andet vil jeg svare – og dette er langt det væsentligste
at saadanne Lovparagrafer som dem, der her er Tale om, de
staar som en Krænkelse og en truende Fare for den gifte Kvinde
Det er ganske rigtigt, at Forholdet i de fleste Tilfælde er saadan
at Manden ikke vil bruge den Magt, Loven giver ham – det
hænder maaske og saa, at der staar en saadan Respekt af
Hustruen, at han ikke tør heller – men det kan hænde, og
det hænder, som vi alle meget godt ved, at Loven, der som Ligt
hviler tilsyneladende ushadelig og fredelig i sit Hus, pludselig
kan fare ud som en bidsk Hund og skambide den, den
faar fat i. Især derfor maa disse krænkende og truende
Lovparagrafer bort og erstattes med andre, der er paa Højde
med den ny Opfattelse af Kvinden og med vor Tids og vor
Lands Anskuelser om Forholdet mellem Mand og Kvinde
ikke som et Afhængigheds- Lydigheds- eller Underdanighedsfor-
hold for den ene Part, men som et Forhold mellem to fri,